

LOKATTEN

Föreningen Skrivare i Hälsingland

Nr 3
2016

Lösnummerpris: 20 SEK
ISSN: 2001-3183

TEMA
VAL

Föreningen Skrivare i Hälsingland

Lokatten är Föreningen Skrivare i Hälsinglands medlemstidning. Utgivning 4 ggr per år med material som medlemmar skrivit och skickat in. Föreningen anordnar bland annat skrivarkurser, studiecirk- lar, öppna scener, berättaraftnar och författarledda kurser.

Föreningen är öppen för alla som tycker om att läsa, skriva och berätta.

Är du intresserad att bli medlem hör av dig till någon av oss i styrel- sen. Det går också bra att betala in 150 kr direkt på vårt plusgiro: 78 12 52 -2. Ange ditt namn, adress, telefon-nummer och e-post (om du har).

Som medlem får du vårt medlemsblad 4 ggr per år i postlådan. Med- lemsutskick skickas helst med e-post för att hålla nere kostnaderna. Som medlem kan du delta med eget skrivet material i Lokatten. Detta skickar du till redaktören.

STYRELSE FSH

Ordförande:

Öjar Janhager, Hudiksvall
0730-843921
ojarjanhager@gmail.com

Kassör:

Carola Lofterud Tjärnberg
070-2882910
gredelins@hotmail.com

Sekreterare:

Lena Forslin, Hudiksvall
070-6396013
lena.forslin@telia.com

Övriga ledamöter:

Ragnar Tollet, Delsbo
070-1731775
ragnar.tollet@tele2.se

Anita Eriksson, Söderhamn
070-2964666
anitaeriksson10@hotmail.com

Pontus Vifell, Bollnäs
0278-17859

pontus_vifell@hotmail.com

Risto Ruuska, Söderhamn
072-9202232
ruuskaristo@gmail.com

Publikation Lokatten utgiven av Föreningen Skrivare i Hälsingland
Ansvarig redaktör Risto Ruuska. Tryckeri: Söderhamns kommun.
ISSN: 2001-3183

Redaktören har orden

Här är nu äntligen det första numret (nr 3/2016) av det utlovade dubbelnummer som skulle getts ut i december med temat VAL. Kommande nummer under 2017 med början i mars kommer Anita Eriksson att ansvara för som ny redaktör. Hennes kontaktuppgifter hittar du till vänster på sidan 2. Men kom ihåg, textmaterial ska även i fortsättningen skickas till mejladressen: lokattenredaktionen@gmail.com

*Tack för mig!
Risto Ruuska*

Lokatten och hemsidan ska fyllas av medlemmarnas alster

Skicka in material till lokatten och hemsidan (helst med e-post)

Redaktör Lokatten:

Risto Ruuska
Kungsgatan 16 A,
826 30 Söderhamn
072-9202232
lokattenredaktionen@gmail.com
(märk material med "Lokatten")

Webbredaktör:

Britt Ruuska
0270-673 83, 070-6070194
britt.ruuska@gmail.com

Hemsida:

<http://www.helsingeskrivarna.se>

Innehåll lokatten nr 3 år 2016

Ordförandens spalt	sid 4
Aktiviteter	sid 5 - 7
Tematexter	sid 8 - 19

Ordförandens spalt

Äntligen är dubbelnumret av Lokatten klart.

Av olika anledningar så lyckades vi inte få ut något nummer 3 i september, så det fick bli ett dubbelnummer till jul istället.

Sommarens aktiviteter har varit väldigt lyckade med över 200 besökande, som intresserat lyssnat till ett 50-tal medverkande under de femton öppna scener och berättaraftnar vi genomfört under sommaren och hösten.

I oktober genomfördes en inspirationsdag under ledning av Kerstin Svevar i Delsbo, som blev väldigt lyckad och uppskattad av de 22 deltagarna.

I slutet av detta år färdigställs diktantalogin, som kommer att presenteras i ett boksläpp den 26/1 på Bollnäs bibliotek.

Övriga kommande aktiviteter är:

5/2 kl 10-16, skrivardag med Kerstin Svevar, som går av stapeln i Bollnäs.

22-23 april, Poesikurs med Tom Hedlund, genomförs i Vadtorp.

Tyvär har jag varit ganska osynlig på våra aktiviteter under sommaren och hösten. Detta beror inte på ointresse utan jag har på grund av familjeskäl vistas i Kumatrakten en stor del av sommar och höst. Kommer inte att upprepas under 2017.

Medlemantalet har ökat till 132 personer, varav alla utom tio har betalat sin medlemsavgift.

Jag vill också informera om att vi inför år 2017 kommer att behöva få in nya personer i styrelsen, Två medlemmar har aviserat sin avgång och kassören kommer att lämna sin befattning. Alla ni som är intresserade av att arbeta i föreningens styrelse, hör av er till mig eller vår sekreterare, Lena Forslin.

Öjar

Föreningen Skrivare i Hälsingland inbjuder:

Utveckla ditt skrivande med

Kerstin Svevar

Söndag den 5 februari kl 10-16

Hembygdsgården Kämpens, Bollnäs

Avgift: medlem 300 kr, ej medlem 450 kr

Fika och lunch ingår

***OBS!** Ta med dig 7 saker som du kan ha liggande vid skrivplatsen, precis vilka saker som helst. Dessa kommer att användas på olika sätt under dagen!*

Anmälan senast 30/1 till lena.forslin@telia.com
ev. frågor: 070-639 60 13

Välkommen!

Föreningen
Skrivare i
Hälsingland

Poesiskrivarkurs

21-23 april 2017

Vadtorp, Söderhamn

Du är varmt välkommen, oavsett om du har skrivna och erfarenhet av skrivarkurser sedan tidigare, eller om du just har börjat skriva eller kanske har skrivit i tysthet. När du anmäler dig får du skrivuppgifter som ska lösas – resultaten diskuteras vi sedan under poesihelgen. Naturligtvis ingår även en helt fri uppgift, så att du också kan lämna in något som du redan tidigare har skrivit eller något som har tillkommit alldeles nyss helt enligt din egen idé.

Tom Hedlund

Kursen börjar fredag kl 18:00 och slutar söndag kl 15:00
Du tar med dig läran själv. Kurs, kost och logi ingår i priset.
Kostnad 1 800 kr för medlem (halva priset ungdom & studerande)
Icke medlem 2 000 kr.

Anmälan (bindande) senast 21/3 till: Öjar Janhager ojarjanhager@gmail.com
mobil 073-084 39 21.

Ange namn, adress, tel och e-post så vi kan kontakta dig och kom ihåg att meddela om du vill ha specialkost.

Välkommen!

Föreningen Skrivare i Hälsingland inbjuder:

BOKSLÄPP!

Torsdag den 26/1 kl 18:30

Bollnäs bibliotek

Äntligen kommer diktantologin "I Lokattens närvaro".

Om du inte har möjlighet att köpa boken där och då kan du beställa den av Ragnar Tollet via mail: ragnar.tollet@tele2.se tel 070-173 17 75.

Boken kostar endast 50 kr plus ev. portokostnad.
Intäkterna går till föreningens Ungdomsfond.

Välkommen!

Föreningen
Skrivare i
Hälsingland

”Vem jag är och vem jag borde vara och vem jag ses som och vem jag vill vara och vem jag kunde vara; sammanfaller allt som oftast med att mitt i allt mista kraften att bara vara”.

Charlotta Forslin

Val

Elbolag i luren

– Vi erbjuder lägre taxa

Orden strömmar in i mitt öra

Siffror på energimått och kostnad

Vill bara hejda ordflödet

– Jag är nöjd med mitt lokala elbolag

– Men du betalar onödigt mycket

Gör jag?

Bara försäljarens påstående.

Rädd att bli lurad.

Ständigt dessa val

Elbolag, försäkringar, bilbesiktning

Ännu en valnöt, nej tack.

Gunnel Eriksson

Hommage till Peter Wohlleben, Trädens hemliga liv

Valet si eller så

Trädet i skogen
en social varelse
reagerar på svampar,
ljus och torka,
vind och regn,
på sina artfränder,
väljer si eller så -
ett resultat av evolutionen.

Människan bland människor
en social varelse
reagerar på samvaron
med sina artfränder,
väljer si eller så -
ett resultat av sin fria vilja
även mot sig själv,
lomhörd mot evolutionen.

Sanni Gerstenberg

Den stolta jätten
markerar motströms
vinterns rikedom spinner

Maya Engström

Val

De står uppställda på två led. Lagen har formats. Han håller minen – bara lagkaptenen vet. Så de flinar inåt åt de vanliga gliringarna.

Läraren kommer med bobollsutrustningen. De drar lott om vilket lag som ska vara inne och vilket ute.

Spelet går som det brukar. Gräl och bråk. Läraren kan inte reglerna. Han kan men det är inte hans sak att få spelet att löpa. Han står längst ute till höger och kastar rakt och hårt in bollen ifall den landar i hans handske.

Nu blir det byte. Hans lag formar sig i ett led. Nu är de inne. De stöddiga slår först. Tror att de är bäst. Han väntar lugnt på sin tur.

Han greppar bobollsklubban och växlar till motsatt sida. Klockaren gapar och protesterar. Så ger han upp bollen.

Och den flyger över hela planen. Han startar, kommer genom alla bon och hämtar en ”kunnare” till sitt lag.

Det har blivit knäpptyst. Sandmolnen lägger sig. Spelet stannar av. Ingen fattar något. Han ska ju liksom höra till dem som inte träffar.

Men han träffar. På nytt och på nytt. Efteråt frågar någon. Han småler överseende. Rycker på axlarna.

Varför skulle han berätta åt gamarna att han tränat boboll flera år och spelat matcher. Med de finskspråkiga. Det kan gaphalsarna ta reda på bäst de vill.

Den här dagen smakar korvsåsen extra gott. Han berömmar den och vill veta vilken krydda de använt.

– Chilipeppar, svarar köksan och blinkar finurligt.

Camilla Torsell Heinonen

Deras osannolika lojalitet

Kan vi människor kliva ur vår tid, våra liv och börja om? Kan vi göra nytt, kan vi förändra oss?

Jag tror mig veta att det är svårt att börja om och är därför ganska skeptisk till alla superoptimistiska coacher som ropar ut att allt möjligt: Det är DU som bestämmer! Gör det du vill! Välj ditt liv!

Visst låter det som ljuvliga tongångar från mitt svettiga tonårsliv då allt verkade möjligt och lätt. Men, nu, ett halvt sekel efter dessa tonåringens förhoppningar är jag mer försiktig. Det är svårt att välja sitt liv. Och det är svårt att börja om.

Jag tänker på de många barn jag mött i jobbet, som inte bara fått bära en stor börda, utan dessutom fel börda:

Barnen som fick vara föräldrar till sina föräldrar,

som de naturligtvis älskade och alltjämt älskar,

de älskar sin far, de älskar sin mor

som gång på gång svajar till, glömmer och dricker sig bort från det vuxna ansvaret, skyddet och vägledningen

och barnen

de älskar och skyddar, och räddar, och tar hand om, dem som är stora...

men som inte är stora

ju mer barnen behövs
desto mer växer deras skyddande händer
kring dem som svajar
kring dem som glömmer och dricker sig bort

Och gång på gång... ”det ska bli en ändring”
men det blir ingen ändring
för de stora vilar i den osannolika lojaliteten
som visas av dem som är små... men stora... men små

Visst präglas vi alla av det vi varit med om... visst är vi alla lojala mot
förhållanden som är knepiga

men just dessa barn
som fick bära alldeles fel börda
de som var små men måste vara stora

de som igen och igen
måste skydda, rädda, ta hand om
de vuxna...

de utvecklar en Osannolik lojalitet

För dessa barn
blir det ofta väldigt svårt att kliva ur sin tid
ens när de själva blir stora

Och coachernas superoptimistiska rop
– Du bestämmer över Ditt liv. Gör vad Du vill –
klingar tomma... och hånfulla.

För dessa barn blir så skickliga att hjälpa andra
deras räddande händer så skickliga
deras öron så lyhörda
deras blickar så uppmärksamma

att de uppfattar varje liten viskning och antydan
från stora som är små... som behöver tas om hand, skyddas, räddas
De ser andra...
men inte sig själva, inte sina egna önskningar och behov

De utvecklar en osannolik lojalitet mot alla som behöver hjälp
alla... men inte sig själva...

Jodå, detta gäller de flesta av oss... präglingsen!

Det är inte lätt att kliva ur de gamla fotspåren... det är inte lätt att se
att det finns andra vägar och stigar... andra möjligheter

för, vi ser ju det vi vet
vi ser ju inte det vi inte vet

Och vad vet vi?
Vi vet det vi varit med om.

Och för barn som inte fick vara barn, de som utvecklade en osannolik lojalitet mot det som var, är det extra svårt. Hjälpandet har blivit en vana som ständigt repeterar sig, som de ständigt återvänder till.

De återvänder till platsen där de en gång spelade den bakvända rollen att vara stora i förhållande till de som skulle vara stora.

Det är svårt att börja om... men det är klart att det går... men troligen ganska långsamt... att vänja ögonen att se en människa som inte behöver tas om hand och räddas, att vänja öronen att lyssna till en jämlik röst, att vänja händerna vid att inte bära, utan gå hand i hand.

Det är svårt. Men det måste gå.

Leif Strandberg

Vänster eller höger vid Dalälven

Jag bodde i Norduppland som barn. Uppland, det där platta landskapet som alldeles nyligen stigit upp ur havet.

Havet som tvingades att dra sig tillbaka när landet höjdes och gav plats åt mossa, havtorn och lingonris.

Och klapperstensfältet som förr var en kobbe i ett brusande hav vilar nu lugnt och beskedligt mitt i en tallskog.

Och på åkrar och ängar ser du vass som egentligen hör hemma ute vid havet.

Där i en köping i Norduppland växte jag upp. Och av allt vatten och hav som en gång funnits, rann det nu bara en trögflytande å.

Runt ån betade hästar och kor.

På ett litet avsnitt av ån klipptes gräset och en badplats växte fram.

Under sommarloven var badplatsen vid ån en njutning utan gräns.

”Tänk att livet kan vara så här skönt. Det kan väl inte bli bättre? Eller?”

Jo, mitt i detta å-paradis kom den dag då det var dags för sommarens utflykt till havet. Havet fanns ju kvar men låg nu långt ifrån köpingen.

Vi packade in oss i vår Volvo PV. Vi var på väg till havet.

Och långt var det. Men till slut närmade vi oss Dalälven där vi skulle ta av till höger, följa älvens sista färd mot havet, för där vid mynningen hade älven skapat fantastiska sanddyner.

Precis innan vi skulle ta av åt höger mot de stora sandstränderna, saktade pappa in bilen, pekade mot vänster och sa: Där bodde Stig Dagerman, författaren. Han är död nu. Han gasade ihjäl sig i sitt garage. Där bodde Stig Dagerman, sa pappa. Och resan i den stora njutningsbubblan fick sig en tankeställare.

På vägen mot havet och njutningen fanns också döden. Liksom fullt synlig från riksvägen om man tittade åt vänster i stället för åt höger.

Men snart var vi ändå där, på stränderna och i havet, och döden var som bortblåst av de ljumma vindarna och rullande vågorna.

På vägen hem, när allt var över för den här gången, för den här sommaren, passerade vi åter Stig Dagermans barndomshem. Men på hemvägen sa ingen någonting. Vi var väl trötta. Kanske sov alla vi ungar där i baksätet?

Visst var det ett litet hack i skivan det där med döden och Dagerman. Men snart hade ju leken och badandet sköljt bort alla sådana tankar. Lek har ju precis den förmågan - att kunna skölja bort det otäcka.

Idag, drygt femtio år senare, när jag färdas på den där gamla riksvägen och kommer till skiljestället där den ena vägen bär mot havet och den andra mot byn, där det en gång föddes en författare som tog livet av sig, erinrar jag mig hur barnets tankar på döden kunde sköljas bort av leken och havet.

Idag är det väl inte lika enkelt att bortse från vad som finns till vänster i vägkorsningen, men jag gläds fortfarande åt att vassen på åker och äng påminner mig om att det finns ett hav där borta. Havet drog sig tillbaka, men lämnade kvar små ledtrådar som bekräftar att det finns kvar – som ett löfte.

Medverkande i detta nummer

Charlotta Forslin

Gunnel Eriksson

Sanni Gerstenberg

Maya Engström

Camilla Torsell Heinonen

Leif Strandberg

OBS! Redaktionen har ny e-postadress:
lokattenredaktionen@gmail.com

Nästa nummer av Lokatten kommer i mars 2017

Tema: GÅTA

Material ska vara inskickad senast 23 februari